

Kwiecień, Nr 4/2017 (180)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Gliwicach i Pyskowicach

Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych?
Nie ma go tu, ale wstał z martwych. (Łk 24,5-6)

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach

ul. Jagiellońska 19a, 44-100 Gliwice
Kancelaria czynna: pn.- pt. w godz. 9.00-15.00

Kontakt: gliwice@luteranie.pl

Tel.: (032) 231 36 49, tel./fax: (032) 332 45 36
Nr konta: 70 1020 2401 0000 0402 0044 8118

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Pyskowicach

ul. Sienkiewicza 6, 44-120 Pyskowice (kontakt Gliwice)
Nr konta: 28 2490 0005 0000 4500 8371 4075

Duchowni:

Proboszcz: ks. Andrzej Wójcik

e-mail: andrzej.wojcik@luteranie.pl
kom. 509 339 115

Wikariusz: ks. Tymoteusz Bujok

e-mail: tymoteusz.bujok@luteranie.pl
kom. 663 769 566

Adresy kościołów:

Kościół Zbawiciela: Gliwice, ul. Jagiellońska 19
Kościół Marcina Lutra: Gliwice-Łabędy, ul. Strzelców Bytomskich 9
Kościół ap. Piotra i Pawła: Pyskowice, ul. Sienkiewicza 6
Kaplica: Gliwice Żerniki, ul. Śniadeckich 7

Strony internetowe:

www.ewangelicy.gliwice.pl

Zespół redakcyjny Informatora:

Redakcja: ks. Andrzej Wójcik, ks. Tymoteusz Bujok
Opracowanie graficzne, skład: Joanna Famulska
Korekta: Irmina Pizoń

Andrzej Wójcik

Proboszcz Parafii
w Gliwicach i Pyskowicach

Słowo od Duszpasterza

Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma go tu, ale wstał z martwych.

Łk 24,5-6

Po wielkim smutku związanym z cierpieniem i śmiercią Jezusa Chrystusa, kobiety postanawiają zgodnie ze zwyczajem odwiedzić grób zmarłego i namaścić wonnościami ciało. Nie wiem, jak wyglądała ich droga, ale zapewne uczucia, jakie towarzyszyły kobietom były bardzo mieszane... Z jednej strony przed oczami miały świeży obraz umierającego Jezusa na krzyżu, Jego ostatnie tchnienie, z drugiej strony gdzieś pewnie, jak mawia się, "z tyłu głowy", brzmiały Jego słowa o tym, że właśnie po trzech dniach zmartwychwstanie... Co brało górę? Życie czy śmierć? Sądząc po tym, że zabrały wonności do balsamowania zwłok, możemy przypuszczać, że gdzieś pogodziły się ze śmiercią Jezusa i była to już honorowa droga, oddanie „ostatniej p o s ł u g i” z m a r ł e m u ... W odróżnieniu od ukrywających

się uczniów, tych, którzy byli najbliższymi Jezusa, kobiety po prostu ruszyły z miejsca. Nie wiem, co czuły i nie mnie oceniać ich wiarę, ale w tym momencie pomyślałem, że często w naszym życiu wiary, również jesteśmy zagubieni i skołowani duchowo. Bywa, że po prostu idziemy. Idziemy, choć nie czujemy... Bywa, że czytamy Słowo i jakby ono do nas zupełnie nie docierało... Bywa, że modlimy się jakby mechanicznie, bo nie potrafimy, bo osłabiliśmy w relacji, osłabiliśmy duchowo... Ale właśnie w wierze ważny jest ruch... Nie zatrzymywanie się, nie odwracanie się, patrzeć nie do tyłu, ale do przodu... Podejmujesz to, owszem niełatwe, wyzwanie?! Wielki smutek kobiet zamienia się w ogromną radość! Aniołowie oznajmiają, że On, Jezus, dotrzymał obietnicy i grób jest pusty! Totalne zaskoczenie, szok! Ale przecież mówił, zapowiadał... Byłoby jednak to wszystko co najmniej dziwne, gdyby kobiety w tym momencie usiadły i zaczęły

użalać się nad sobą, być może nad swoim zwątpieniem, po usłyszeniu Dobrej Nowiny. Ruszyły radośnie przekazać wieść o zmartwychwstaniu uczniom Jezusa, którzy podobnie jak one byli rozdarcymi wątpliwościami, być może zmagali się z duchowym bólem, troską o swój codzienny byt i życie czy utratą nadziei. On, Jezus, zmartwychwstał, wrócił z mocą! Więcej! Dał wątpiącym, być może rozzarowanym, zgniewionym, bez nadziei – ogromną siłę, by wyjść na cały świat i głosić Dobrą Nowinę!

Jak co roku, jesteśmy zachęceni do towarzyszenia Chrystusowi w drodze z Jerozolimy, na górę Golgota. Jesteśmy też w końcu zaproszeni, by odwiedzić Jego pusty grób! Od nas jednak zależy, czy idziemy, czy zostajemy ciągle z tyłu... Pragnę Was zachęcić do tego, by nie zatrzymywać się, pomimo przeciwności, zwątpień, być może utraty nadziei... Bywa tak, że przysłowioowo, po ludzku - „dochodzimy do ściany” ... I często właśnie wtedy ... Tak, właśnie wtedy! Objawia się niespodziewanie Boża moc! Śmierć ustępuje życiu, ciemność światłości, zwątpienie nadziei!

Życzę wszystkim Wam, drodzy parafianie z Gliwic i Pyskowic, ale także sobie, byśmy się nie poddawali, nie ulegali beznadziei, ale

patrzyli zawsze na Tego, który zmartwychwstał, który ma moc! Byśmy byli tymi, którzy idą, bo przecież za sprawą zmartwychwstałego Chrystusa wiedzą, gdzie idą!

Nie szukajmy żyjącego wśród umarłych, bo nie ma Go w grobie, ale wstał z martwych!

Radosnych, pełnych nadziei świąt Zmartwychwstania Pańskiego!

Z modlitwą o każdego z Was

Ks. Andrzej Wójcik

Z okazji Świąt Zmartwychwstania Pańskiego, jako rodziny pastorskie składamy Wam życzenia Bożej – Chrystusowej nadziei na każdy kolejny dzień!

Ks. Sebastian Olencki
 Proboszcz-Administrator
 Parafii w Wołczynie

Niedziela Palmowa

A gdy On był w Betanii, w domu Szymona trędowatego i siedział przy stole, przyszła niewiasta, mająca alabastrowy słoik czystego olejku nardowego, bardzo kosztownego; stłukła alabastrowy słoik i wylała olejek na głowę jego. A niektórzy mówili z oburzeniem między sobą: Na cóż ta strata olejku? Przecież można było ten olejek sprzedać drożej niż za trzysta denarów i rozdać ubogim. I szemrali przeciwko niej. Ale Jezus rzekł: Zostawcie ją; czemu jej przykrość wyrządzacie? Wszak dobry uczynek spełniła względem mnie. Albowiem ubogich zawsze macie pośród siebie i gdy zechcecie, możecie im dobrze czynić, mnie zaś nie zawsze mieć będziecie. Ona, co mogła, to uczyniła; uprzedziła namaszczenie ciała mego na pogrzeb. Zaprawdę powiadam

wam: Gdziekolwiek na całym świecie będzie zwiastowana ewangelia, będą opowiadać na jej pamiątkę i o tym, co ona uczyniła.

Mk 14,3-9

Miłość spotyka się z niechęcią. Zastąpiona zostaje myśleniem o płynących korzyściach. Słoik czystego olejku nardowego wylewa się na głowę Chrystusa. Zostaje On namaszczony przez kobietę, którą wzięto za rozrzutną. Wylewa ona fortunę na włosy Jezusa. Miłość niewiasty do Chrystusa zwiastuje namaszczenie jego ciała złożonego w grobie. Jakie były jej motywy? Myśli? Działania? Zapewne była w stu procentach przekonana o tym, co robi, wylewając drogocenną maź. Może byśmy powiedzieli za uczniami, widząc ten czyn: „Na cóż ta strata olejku? Przecież można było ten

olejek sprzedać drożej niż za trzysta denarów i rozdać ubogim. I szemrali przeciwko niej” (Mk 14,4-5). 300 denarów to roczny dochód robotnika rolnego. Z jednej strony umiejętnie odniesienie się apostołów do zasad prostego rachunku i sprzedaży, z drugiej strony miłość i rozrzutność kobiety. Ekonomia człowieka, która zniechęca i wprawia w przykrość kobietę, i ekonomia Boża rozrzutna w miłości. Kto z nas oddałby całoroczny dochód w przeciągu jednej chwili? Ewangelista Marek nie podaje nawet jej imienia, a jednak jest znana na całym świecie poprzez to, co uczyniła. Spełniła ona dobry uczynek wobec mistrza, za co została jej wymierzona krytyka. Jezus bierze ją w obronę, ponieważ sam jest biedny zbliżając się ku

śmierci krzyżowej. Biednych zawsze będziecie mieć wokół siebie, ci z ziemi na pewno nie znikną. Zawsze będzie okazja do dobrego uczynku, rzucając kilka drobnych monet do garnuszka żebraka, lecz to nie to samo co 300 denarów. Wylewając drogocenny dar na głowę Jezusa zwiastowała nadchodzącą godzinę śmierci Zbawiciela. Ten czas Niedzieli Palmowej ma nam zwiastować i przypominać, że na kilka dni przed ukrzyżowaniem nikt nie rozumiał Jezusa, który mówił o braku zrozumienia Jego dzieła. Możemy skandować i wiwatować, że Jezus jest w naszym życiu ważny i zajmuje równie ważną w hierarchii pozycję. Ale czy chodzi tu o hierarchię? Ludzki przepis? Ludzki osąd i ocenę? Bóg do nas przemawia na wiele sposobów,

my jednak nie zawsze pojmujemy, co chce nam dać.

Może łatwo wczuć się w sytuację apostołów czy postaci biblijnych, kiedy spoglądamy na nich z góry czytając przekaz historyczny No-

wego Testamentu. Jednak w życiu codziennym nie okazuje się to takie oczywiste. Nasza ekonomia, zdaje się, będzie do końca inna niż Boża.

Ks. Bogusław Cichy

Proboszcz

Parafii w Chorzowie

Wielki Piątek

I wyszedł Jezus z uczniami do wiosek koło Cezarei Filipa; i pytał w drodze uczniów swoich, mówiąc do nich: Za kogo mnie ludzie uważają? A oni mu odpowiedzieli: Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za jednego z proroków. I zapytał ich: A wy za kogo mnie uważacie? Wtedy Piotr, odpowiadając, rzekł mu: Tyś jest Chrystus. I nakazał im surowo, aby nikomu o nim nie mówili. I zaczął ich pouczać o tym, że Syn Człowieczy musi wiele cierpieć, musi być odrzucony przez starszych, arcykapłanów oraz uczonych w Piśmie i musi być zabity, a po trzech dniach zmar-

twychwstać. I mówił o tym otwarcie. A Piotr wziął go na stronę i począł go upominać. Lecz On odwrócił się, spojrzął na uczniów swoich i zgromił Piotra, mówiąc: Idź precz ode mnie, szatanie, bo nie myślisz o tym, co Boskie, tylko o tym, co ludzkie. A przywoławszy lud wraz z uczniami swoimi, rzekł im: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swój i naśladuje mnie. Bo kto by chciał duszę swoją zachować, utraci ją, a kto by utracił duszę swoją dla mnie i dla ewangelii, zachowa ją.

Mk 8, 27-34

Wielki Piątek jest dniem, który przypomina o śmierci Jezusa na krzyżu. Krzyż wisi pewnie na niejednej ścianie w naszych domach czy mieszkaniach, jest centralnym punktem ołtarzy naszych kościołów i kaplic, wielu z nas nosi go na łańcuszku. Dwa kawałki drewna złączone ze sobą pod kątem prostym – tym właśnie jest krzyż, jego najbardziej powszechna forma. Ale nie tylko. Krzyż jest również ważnym symbolem, ale nie o tym dzisiaj.

Krzyż jest sposobem życia, Bożym pomysłem na życie. A wszystko zaczyna się od pytań – tych, które zadajemy w drodze wiary Jezusowi: Gdzie mieszkasz? Nie wiemy, dokąd idziesz? Czy ty jesteś tym, który miał przyjść, czy też mamy oczekiwać innego? I tych, które On nam stawia: Za kogo ludzie mnie uważają? A wy za kogo mnie uważacie? Tyś jest Chrystus – odpowiada Piotr. I jak Piotr chcemy widzieć w Jezusie Zbawiciela i Odkupiciela, Pana i Króla, Nauczyciela i Mistrza, kaznodzieję

głoszącego z mocą Słowo Boże, cudotwórcę i uzdrowiciela. Chcemy jak Piotr nie widzieć Jezusa – cierpiącego Sługi; jak Piotr pominąć Jego słowa o cierpieniu i odrzuceniu, śmierci i mordzie. Upomnieć Go za taką niestosowność.

Od razu chcemy do triumfu i zmartwychwstania, od razu do zaszczytów jak Jan i Jakub – jeden po prawicy, drugi po lewicy w Jego Królestwie, ale żeby tylko uciec od Golgoty. Chcemy pójść za Jezusem i naśladować Go, ale uciec od Jego krzyża.

Pytanie jest proste: czy niesiemy krzyż swojej codzienności z Jezusem, czy niesiemy swój krzyż bez Niego? Tak czy inaczej życie zsyła nam krzyż, czy tego chcemy, czy nie. Niesiemy go, dźwigamy. Każdy z nas. Krzyż ubóstwa, krzyż samotności, choroby, cierpienia, pokusy. Krzyż dzieciństwa i młodości, kiedy wiele się chce, a tak niewiele można. Krzyż wieku średniego ze wszystkimi jego zmaganiem. Krzyż starości niosący wiele ograniczeń. Nikt z nas nie może powiedzieć, że nie

dźwiga krzyża. Niekiedy przychodzi niezapowiedziany, nieoczekiwany. Innym razem spodziewamy się go.

Co zyskujemy, jeśli niesiemy krzyż bez Chrystusa? Powiększamy jedynie ciężar swojego bólu, czynimy swój krzyż nie do zniesienia, stajemy się zgorzkniali, nie mamy chęci życia ani odwagi śmierci. Jeszcze bardziej pogrążamy się w tym, co nasz krzyż niesie – jeśli smutek to w smutku, jeśli samotność to w samotności. Szarpiemy się z nim, a on coraz bardziej nas przygniata. Pamiętajmy o słowach Jezusa: *Beze mnie nic uczynić nie możecie.*

A z Nim? Jego jarzmo jest miłe, a brzemień lekkie. Jarzmo zakłada-

no na karki zwierząt, ale w jarzmie nigdy nie chodziło jedno zwierzę, zawsze para. W pojedynkę było nie do uniesienia. Jeśli więc podporą niesionego przez nas krzyża jest wiara, to może czujemy się powaleni, ale nie jesteśmy pokonani, uciskani, ale nie pognębieni, zakłopotani, ale nie zrozpaczeni. Wszystko możemy w tym, który nas wzmacnia – w Chrystusie.

Krzyż nie jest tylko dwoma skrzyżowanymi pod kątem prostym belkami, nie jest jedynie symbolem. Jest przede wszystkim życiem, jeśli przeżywanym w pojedynkę – to zmarnowanym. Jeśli przeżywanym wspólnie z Chrystusem – zwycięskim.

Ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz
Parafii w Słupsku*

Wielkanoc

„Wy się nie bójcie; wiem bowiem, że szukacie Jezusa ukrzyżowanego. Nie ma Go tu bo wstał z martwych, jak powiedział...”

Mt 28, 5b-6a

Alleluja Chrystus Zmartwychwstał, Chrystus prawdziwie zmartwychwstał! Pozwólcie, że zadam na początek pytanie: Dla-

czego jako pierwsze cudu zmartwychwstania doświadczyły kobiety? Nie uczniowie, którzy wydawałoby się, że niejako "z urzędu" powinni jako pierwsi być tego świadkami. Ktoś złośliwy mógłby powiedzieć, że jeśli Bogu zależało na tym, żeby ta wieść jak najszybciej się rozeszła po całej okolicy, to nie było lepszego sposobu... To chyba jednak nie jest najpoprawniejsza teologia... Fakt jednak pozostaje bezsprzeczny: żaden z ewangelistów nie opisuje sytuacji, gdzie uczniowie byliby tymi, którzy jako pierwsi dowiedzieli się o zmartwychwstaniu Jezusa. Według

wszystkich ewangelistów były to kobiety. One pierwsze wypowiedziały słowa będące sednem chrześcijańskiego zwiastowania: PAN zmartwychwstał! Maria, Maria Magdalena oraz Salome, którą w swojej relacji wymienia ewangelista Marek, były zatem pierwszymi ewangelistkami. Uczniowie byli przelęknięci, bali się represji, bo przecież współpracowali z Jezusem, który został skazany za bluźnierstwo. Mogła ich spotkać taka sama kara, dlatego woleli usunąć się nieco w cień. Może chcieli przeczekać trochę, aż wszystko nieco ucichnie, aż ludzie nie będą patrzeć na nich jak

na wrogów, a może mieli zamiar powrócić do swoich zajęć, które wykonywali, zanim spotkali Jezusa... Zapewne rozważali w swoich sercach wszystko to, czego doświadczyli, co widzieli, jak się zachowywali. Może przed ich oczyma przewijały się wszystkie obrazy ostatnich dni i zatrzymały się na zamkniętym ogromnym głazem grobie, w którym złożone zostało ciało ich Nauczyciela. Co dalej... Mówił coś o zmartwychwstaniu, ale czy to była prawda? Uczniom chyba trudno było w to uwierzyć, zresztą wystarczy popatrzeć na Tomasza, tego niewiernego oczywiście... Niewiasty zrobiły krok dalej...

Poprzez wielkanocną historię kobiet przybywających do grobu Jezusa Bóg łamie pewien stereotyp i pokazuje, że jeśli chodzi o głoszenie zmartwychwstania,

to nie istnieją w tym względzie żadne różnice. Nie może być różnic, bo ta wieść jest tak ważna, że powinna być głoszona wszystkim, wszędzie i przez każdego. Stąd pojawia się w ewangelickiej teologii pojęcie powszechnego kapłaństwa, w myśl którego każdy wierzący i ochrzczony chrześcijanin ma wręcz obowiązek głoszenia tego, co powoduje, że on sam jest wierzącym człowiekiem. Co powoduje, że jestem wierzącym człowiekiem? Spójrzmy zatem na bohaterki dzisiejszej historii. Co spowodowało, że poszły, aby innym opowiedzieć o zmartwychwstaniu? Czy było to jedynie doświadczenie pustego grobu? Niezupełnie, bo to doświadczenie poprzedzone było zwiastowaniem, a więc podaniem informacji, że Jezus powstał z martwych. Nie ma chyba lep-

szego rozpoczęcia drogi wiary i zaufania Bogu niż spotkanie z innym człowiekiem, który składając świadectwo swojej wiary mówi, dlaczego wierzy w Boga i jak wygląda jego osobista relacja z Bogiem. Kobiety z Ewangelii spotkały Anioła, który złożył im świadectwo i posłał je, aby przekazały tę wieść dalej. To kolejny krok. Nakaz misyjny: „Idźcie na cały świat i głoscie ewangelię wszystkiemu stworzeniu” Mk 16,15. Zatem drugim elementem na drodze człowieka wierzącego, potrzebnym do tego, aby jego wiara była prawdziwa i żywa, jest niezachowywanie Dobrej Nowiny tylko dla siebie, ale dzielenie się nią z innymi. I trzeci warunek, to osobiste spotkanie z Jezusem zmartwychwstałym, który mówi: „nie bójcie się, ale idźcie i oznajmijcie braciom moim, aby poszli do Galilei...” Osobiste doświadczenie Boga w Jezusie jest warunkiem koniecznym do tego, aby wiara człowieka była

prawdziwa i żywa, a nie była jedynie teologiczną wiedzą pozbawioną działania Ducha Świętego. Kobiety, przychodząc do uczniów i przekazując im swoją radość ze spotkania ze Zmartwychwstałym Chrystusem, uczą nas dzisiaj także, jak stać się wiarygodnymi naśladowcami i świadkami zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa, jak nie być załęczonymi i nie ukrywać się przed konsekwencjami wstąpienia na drogę Chrystusa. Ten poranek zmartwychwstania zmienia wszystko. Daje nową perspektywę, pozwala spojrzeć poza horyzont. Czy twoja wiara zrodziła się w podobny sposób, czy opiera się na tych trzech elementach, o których wspomina historia niewiast w wielkanocny poranek? To jest pytanie na dzisiaj, na które musimy sobie odpowiedzieć. Niech Zmartwychwstały Chrystus nas w tym błogosławi. Amen.

REFORMACJI

www.luter2017.pl

Ks. Tymoteusz Bujok
 Wikariusz Parafii
 w Gliwicach i Pyskowicach

II dzień Świąt Wielkanocnych

A gdy to mówili, On sam stanął wśród nich i rzekł im: Pokój wam! Wtedy zatrwożyli się i pełni lęku mniemali, że widzą ducha. Lecz On rzekł im: Czemu jesteście zatrwożeni i czemu wątpliwości budzą się w waszych sercach? Spójrzcie na ręce moje i nogi moje, że to Ja jestem. Dotknijcie mnie i popatrzcie: Wszak duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam. A gdy to powiedział, pokazał im ręce i nogi. Lecz gdy oni jeszcze nie wierzyli z radości i dziwili się, rzekł im: Macie tu co do jedzenia? A oni podali mu kawałek ryby pieczonej i plaster miodu. A On wziął i jadł przy nich. Potem rzekł do nich: To są moje słowa, które mówiłem do was, będąc jeszcze z wami, że się musi spełnić wszystko, co jest napisane o mnie w zakonie Mojżesza

i u proroków, i w Psalmach. Wtedy otworzył im umysły, aby mogli zrozumieć Pisma.

Łk 24,36-45

Dwaj uczniowie idący do Emaus spotkali w drodze Jezusa. Kiedy poznali, z Kim rozmawiali, postanowili niezwłocznie wrócić do Jerozolimy i powiedzieć o tym innym uczniom. Na miejscu okazało się, że i Szymon Piotr przeżył spotkanie ze Zmartwychwstałym. Wszyscy żyli tym samym newsem. Dwaj uczniowie zaczęli relacjonować to, co wydarzyło się, kiedy opuszczali Jerozolimę i jak poznali Jezusa, gdy jedli z Nim posiłek. Ich opowieść została jednak przerwana przez niespodziewane wydarzenie. Jezus pojawił się między nimi i wzbudził sporo zamieszania, popłochu, a przede wszystkim

strachu. Uczniowie byli przekonani, że zobaczyli ducha...

Czy ta sytuacja nie jest trochę paradoksalna i groteskowa? Uczniowie rozmawiają o tym, że Jezus zmartwychwstał, a kiedy Ten pojawia się między nimi, wszyscy są przerażeni, jakby mieli do czynienia z jakąś zjawą. Być może opisywali sobie nawzajem, jak wygląda, wspominali sposób, w jaki się zachowywał, a może nawet cytowali Jego słowa. Byli pewni, że On żyje. Kiedy jednak Jezus osobiście pojawił się wśród nich, było to wydarzenie wzbudzające strach. Może cudowność i nagłość tego zjawiska była dla nich zaskoczeniem? Pewnie tak. Sam kilka razy wystraszyłem się tego, czego się nie spodziewałem. Jeśli tak było w rzeczywistości, ta historia pokazuje straszną rzecz, która może wydarzyć się w społeczności chrześcijańskiej. Można mówić o(!) Jezusie i nie spodziewać się Jego obecności! Można mówić, że zmartwychwstał, traktując Go mimo wszystko jak ducha. Zakładać Jego obecność, do końca w nią nie wierząc...

Jezus w tamtej sytuacji zachęcał uczniów do doświadczenia Jego prawdziwej, realnej obecności. Pokazywał swoje ciało i kości - to samo ciało i kości, które zostały przybite do krzyża na Golgocie -

i zachęcał, żeby dotknąć, doświadczyć na własnej skórze, że Jego zmartwychwstanie dotyczyło także ciała.

Uczniowie w dalszym ciągu nie wierzą. Choć na usprawiedliwienie mają to, że "nie wierzyli z radości". Spotkanie z prawdziwie Zmartwychwstałym było tak niesamowite i wzbudzało tyle radości, że uczniowie nie mogli w to uwierzyć. Nigdy czegoś podobnego nie przeżyli. A jednak żywy Jezus stał między nimi. To jest fakt.

Dzisiaj Jezus także do nas mówi "dotknijcie i zobaczcie". Nie chce, abyśmy się zadawali tylko i wyłącznie mówieniem o Nim. On prawdziwie zmartwychwstał i nie chce być tylko bohaterem opowiadań. Chce być realnie obecny w naszym życiu. Dlatego kiedy tak wiele mówimy o Jezusie, módlmy się też, aby pozwolił nam doświadczyć Jego bliskości. Kiedy wysłucha naszych modlitw możemy być zaskoczeni i przerażeni. Może będziemy w takiej sytuacji wyglądać, jakbyśmy zobaczyli ducha. Jestem jednak przekonany, że takie spotkanie w rezultacie da nam ponadnaturalną energię do życia z Nim i świadectwa o Nim innym ludziom. On naprawdę zmartwychwstał!

Pewien kanonik, ceniony na arenie międzynarodowej historii sztuki, leży na łożu śmierci. Pozostali kanonicy zbierają się wokół niego. Błogosławią go i podają mu krucyfiks do pocałowania. Widząc to kanonik ostatnim tchnieniem mówi: „Późny go tyk, kiepska robota.”

Levi umarł. Notariusz odczytuje ostatnią wolę głowy rodziny: „Mojej ukochanej żonie pozostawiam połowę mojego majątku. Mój syn Amos i moja córka Rebeka otrzymują w równych częściach drugą połowę mojego majątku. Jeszcze mój szwagier, któremu obiecałem, że wspomnę go w moim testamencie – Icek, serdecznie cię pozdrawiam!”

Znana jest powszechnie miłość św. Franciszka do zwierząt. Również jego zakon miał go w tym naśladować. W związku z tym jedna z organizacji działających na rzecz zwierząt poprosiła ojca Piusa z klasztoru franciszkanów o pobłogosławienie zwierząt. Reporter przeprowadzający wywiad z przeorem pyta: "Ojczy, jakie zwierzęta lubi ojciec najbardziej?" Duchowny mówi: "Pieczone gęsi i grillowanego kurczaka."

Rodzinny wyjazd do Zawoi

W programie:

- wędrowanie po górach
- wspólny śpiew
- odpoczynek
- rozmowy
- spotkania z góralami
- poranne rozmyślenia
- wieczorne spotkanie
- program dla dzieci
- warsztaty plastyczne
- będziemy też zastanawiać się nad naszymi emocjami.

a pomagać nam w tym będą **Mariola i Roman Fengerowie**

koszt: 510 zł./os.

ładna okolica i sympatyczni ludzie: **gratis**

od 12 do 19 sierpnia 2017

Bóg nie umarł, nie - On żyje!
Bóg nie umarł, nie - On żyje!
Bóg nie umarł, nie - On żyje!
Daj Mu ręce swe, daj Mu serce swe,
daj Mu stopy swe, daj Mu duszę swą,
On zawsze z Tobą jest!

Wykreśl z diagramu wypisane niżej słowa, a litery, które zostaną, utworzą hasło.

ogrodnik, Jezus, Maria, anioł, cud, kobieta, uczniowie, grób, ciało

dla starszaków

C	U	D	O	C	R
A	C	B	G	I	B
U	Z	N	R	A	K
A	N	I	O	Ł	O
M	I	J	D	O	B
A	O	E	N	G	I
R	W	Z	I	R	E
I	I	U	K	Ó	T
A	E	S	I	B	A

hasło:

.....

dla najmłodszych

Pokoloruj. Co przedstawia ten obrazek?

Dziś znów przeszedłeś obok krzyża i nic...
Nic się nie dzieje, nic się nie stało...

Nawet nie zauważyłeś w swoim zabieganiu
Że minąłeś dwie drewniane belki zbite na kształt krzyża
Wkopane mocno w ziemię...

Prawie wpadłeś na krzyż
Ale zbyt zajęty sobą nie spostrzegłeś
Że ktoś przybity do niego
Właśnie za Ciebie przelewa tam swoją świętą krew

Znów przebiegłeś obok, nie podnosząc nawet wzroku
Znów byłeś w pobliżu krzyża
Ale przytłoczył Cię nadmiar twoich spraw na „już”
Na „teraz”, na „wczoraj”...
I mimo tego, że było już tak blisko
Nawet planowałeś przystanąć na chwilę...
To znów wszystko, co ważniejsze, odwiódło Cię od tego zamiaru...

Znów przeszedłeś mimo... Znów nie zrobiłeś nic...
Znów wyzbyłeś się możliwości kontaktu
Z Bogiem, który tylko czeka na Twój ruch
Znów wszystko inne było ważniejsze...
Pilniejsze... Bliższe...
A On czekał byś choć na chwilę podniósł swój wzrok...
I po raz kolejny skończyło się na Jego tęsknocie...

Bóg czeka każdego dnia z rozciągniętymi szeroko ramionami
Czeka, byś przystanął na chwilę
Byś skupił, choć na moment, swój wzrok na Nim
Czeka, być dostrzegł to, jak bardzo Cię kocha...
Możesz przejść, przemknąć, przebiec przez swoje życie
Nie robiąc nigdy przystanku przy krzyżu
Możesz spełnić swe życie i nigdy nie przyjąć Jego ofiary
Możesz, ale pamiętaj, że kiedyś, gdy Tobie będzie zależeć
By On Cię zauważył
On też będzie mógł przejść mimo
I powie: nie mam czasu na Ciebie
Mam akurat coś ważniejszego, na już na wczoraj
A tak w ogóle, to ciebie nie znam

Obyś kiedyś nie zastał zamkniętych bram Raju ...

Budujemy Hospicjum.pl

Hospicjum Miłosierdzia Bożego w Gliwicach niesie pomoc chorym cierpiącym na nieuleczalne, postępujące i ograniczające życie schorzenia. Sprawuje opiekę zespołowo (lekarze, pielęgniarki, rehabilitanci, psycholodzy) zarówno w opiece domowej (Zespół Domowej Opieki Paliatywnej), jak i stacjonarnej (Oddział Medycyny Paliatywnej). Dodatkowo w Poradni Medycyny Paliatywnej udzielane są porady w trybie ambulatoryjnym. Zarówno opieka domowa jak i stacjonarna są sprawowane całodobowo i nieodpłatnie w ramach kontraktu z NFZ. Celem jest ulga w cierpieniu fizycznym, psychicznym, duchowym oraz pomoc społeczna dla chorego oraz wsparcie rodziny w trakcie opieki i w żałobie.

Około 10-20% schorzeń stanowią inne przewlekłe schorzenia:

stwardnienie zanikowe boczne, schyłkowa niewydolność oddechowa i krążenia, następstwa infekcji HIV, czy owrzodzenia odleżynowe.

Najważniejszym problemem jest zwalczanie bólu nowotworowego oraz innych dolegliwości, które wynikają z postępu choroby nowotworowej, leczenia onkologicznego lub chorób współistniejących.

W roku 2016 objęliśmy opieką domową około 1400 chorych, w Poradni Medycyny Paliatywnej - 100 chorych, w Oddziale Medycyny Paliatywnej hospitalizowanych było około 500 chorych.

Celem rozbudowy hospicjum jest:

- Utworzenie nowego, 30-łożkowego, w pełni klimatyzowanego oddziału medycyny paliatywnej z salami dwu- i jednoosobowymi, wyposażonymi w węzły

sanitarne na jednym poziomie, zwiększenie przestrzeni magazynowej. Powstanie działu rehabilitacji i terapii zajęciowej.

- Zwiększenie ilości pomieszczeń zespołu domowej opieki paliatywnej.

- Zwiększenie ilości pomieszczeń dla wolontariatu i biura.

- Utworzenie sali audiowizualnej dla celów dydaktycznych (studenci medycyny, pielęgniarstwa i rehabilitacji, lekarze w trakcie specjalizacji w dziedzinie medycyny paliatywnej).

- Utworzenie podstawowej opieki zdrowotnej.

- Uruchomienie kawiarenki dla chorych i ich rodzin z dostępem do internetu.

Planujemy zakończenie rozbudowy do końca 2019 roku.

Numer konta:

59 1050 1298 1000 0024 2628 2386.

Szczegóły na stronie:

www.budujemyhospicjum.pl

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: Listy do Koryntian cz. 33

To bowiem jest chlubą naszą: Świadectwo sumienia naszego, że wiedliśmy życie na tym świecie, zwłaszcza zaś między wami, w świętobliwości i czystości Bożej, nie w cielesnej mądrości, lecz w łasce Bożej. Nie piszemy wam bowiem nic innego, jak tylko to, co czytacie i co też rozumiecie, a spodziewam się, że całkowicie zrozumiecie, jak zresztą po części już nas poznaliście, że jesteśmy chlubą waszą, jak wy naszą, w dzień Pana naszego Jezusa. Otóż w tej ufności już chciałem już dawniej przyjść do was, abyście po raz drugi łaski dostąpili, a od was pójść do Macedonii, a z Macedonii znowu przybyć do was, abyście wy wyprowadzili mnie do Judei. Czy więc, mając taki zamiar, postąpiłem lekkomyślnie? Albo czy plany moje według ciała układam, tak iż u mnie „Tak, Tak” jest równocześnie „Nie, Nie”? Jak wierny

jest Bóg, tak słowo nasze do was nie jest równocześnie „Tak” i „Nie”. Albowiem Syn Boży Chrystus Jezus, którego wam zwiastowaliśmy, ja i Sylwan, i Tymoteusz, nie był równocześnie „Tak” i „Nie”, lecz w Nim było tylko „Tak”. Bo obietnice Boże, ile ich było, w Nim znalazły swoje „Tak”; dlatego też przez Niego mówimy „Amen” ku chwale Bożej. Tym zaś, który nas utwierdza wraz z wami w Chrystusie, który nas namaścił, jest Bóg, który też wycisnął na nas pieczęć i dał zadatek Ducha do serc naszych. Ja zaś wzywam Boga na świadka, na duszę moją, że do Koryntu nie przybyłem jeszcze tylko dlatego, że chcę was oszczędzić. Nie jakobyśmy byli panami nad wiarą waszą, ale iż jesteśmy współpracownikami waszymi, abyście radość mieli; albowiem wiarą stoicie.

2 Kor 1,12-24

Drugi List do Koryntian, o czym już pisaliśmy wcześniej, powstawał w warunkach szczególnych i wiązał się z trudnościami występującymi w Zborze Korynckim. Zbór ten nie tylko był wewnętrznie skłócony, ale występowały tam też napięcia, skutecznie podsypane przez nieustające działania judeochrześcijan, dla których misja Pawła była obrazą tradycji, w jakiej wzrastali, do której przywykli, i która miał dla nich o wiele większe znaczenie niż Osoba i Ofiara Chrystusa. Ich ataki na Pawła wiązały się z kwestionowaniem przez nich jego godności apostołskiej, co więcej, kwestionowali też stałość jego poglądów i poczynań. Wszelkim zarzutom Apostoł zdecydowanie się przeciwstawia, przypominając przykład własnego życia i wskazując, że podstawą jego wszelkich działań nie była „cielesna mądrość”, a więc wyrachowanie czy przebiegłość, ale łaska Boża. W dalszej części Listu, w następnym rozdziale, znajdziemy też mocne słowa: *„Bo my nie jesteśmy handlarzami Słowa Bożego, jak wielu innych, lecz mówimy w Chrystusie przed obliczem Boga jako ludzie szczerzy, jako ludzie mówiący z Boga”* (2 Kor 2,17). Podobną myśl znajdziemy w zakończeniu Listu do Hebrajczyków:

„...jesteśmy bowiem przekonani, że mamy czyste sumienie, gdy chcemy we wszystkim dobrze postępować” (Hbr 13,18). *Ustne zwiastowanie Pawła nie jest inne niż to, które przekazywane jest w jego pismach; nie głosi różnych nauk, ale przekazuje dobrą nowinę o zbawieniu w Jezusie Chrystusie, przez Krzyż Chrystusa. Sam żyjąc w Bożej bojaźni, wzywa też innych, aby tę bojaźń zachowywali. Dlatego też w dalszej części Listu napisze: „Wiedząc tedy, co to jest bojaźń Pańska, staramy się przekonywać ludzi; a przed Bogiem wszystko w nas jest jawne, spodziewam się też, że w sumieniach waszych jest to jawne. Nie polecamy się wam ponownie, lecz dajemy wam pobudkę do tego, abyście mogli nami się chlubić i abyście mogli dać odprawę tym, którzy się chlubią rzeczami zewnętrznymi, a nie tym, co w sercu”*

(2 Kor 5,11-12).

Zwiastowanie Pawła jest proste, szczerze i otwarte, nie ma w nim rzeczy, zakrytych dla niektórych ludzi, nie ma w nim tajemnic czy dwuznaczności. Dlatego też już w Pierwszym Liście napisał: *„Również ja, gdy przyszedłem do was, bracia, nie przyszedłem z wyniosłością mowy lub mądrości, głosząc wam świadectwo Boże. Albowiem uznałem za właściwe*

nic innego nie umieć między wami, jak tylko Jezusa Chrystusa i to ukrzyżowanego. I przybyłem do was w słabości i w lęku, i w wielkiej trwodze, a mowa moja i zwiastowanie moje nie były głoszone w przekonujących słowach mądrości, lecz objawiały się w nich Duch i moc, aby wiara wasza nie opierała się na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej” (1 Kor 2,1-5). Pamiętajmy, że Apostoł Paweł był człowiekiem wykształconym; miał za sobą nie tylko studia w Akademii w Tarsie, ale uczył się też teologii u największych mistrzów świata żydowskiego. Doskonale znał Pisma, które najczęściej cytuje z pamięci, nie szukając właściwych tekstów w rękopiśmiennych zwojach. A jednak całą swoją wiedzę odsuwa na bok, rezygnuje z niej, aby nic, co ludzkie, nie przesłaniało Chrystusa, aby żadna ludzka mądrość nie zakłócała działania Ducha Bożego. Z całą pokorą, szczerą, a nie udawaną, Paweł oddaje się Bogu, aby być posłusznym narzędziem w przekazywaniu Jego Świętego Słowa.

Apostoł zdecydowanie wskazuje, że w tym, co mówi, nie ma jakiegś odmienności poglądów, zdecydowanie dyskwalifikuje tak bardzo cenioną w świecie postawę niestałych przekonań, która – jak powiada Moulton – potrafi jed-

nym tchem mówić zarazem „tak” i „nie”. Znamy przecież takich polityków, którzy są za, a nawet przeciw, i wiemy, jak bardzo hołubi ich świat. Paweł pozostaje wierny przykazaniu Chrystusa, wypowiedzianemu w znanym Kazaniu na górze: *„Niechaj więc mowa wasza będzie: Tak – tak, nie – nie, bo co ponadto jest, to jest od złego” (Mt 5,37).*

Przypomina też Paweł Koryntianom, że w nauczaniu Ewangelii zarówno on sam, jak i jego współpracownicy, Sylwan i Tymoteusz, byli pewni stanowczości i odwagi, i nie ulegali jakimś wahaniom czy niepewnościom. Nie mogli zresztą mieć wątpliwości, bo przecież głosili, że właśnie w Osobie Chrystusa wypełniły się wszystkie obietnice Boże: *„Bo obietnice Boże, ile ich było, w Nim znalazły swoje „Tak”; dlatego też przez Niego mówimy „Amen” ku chwale Bożej” (2 Kor 1,20).*

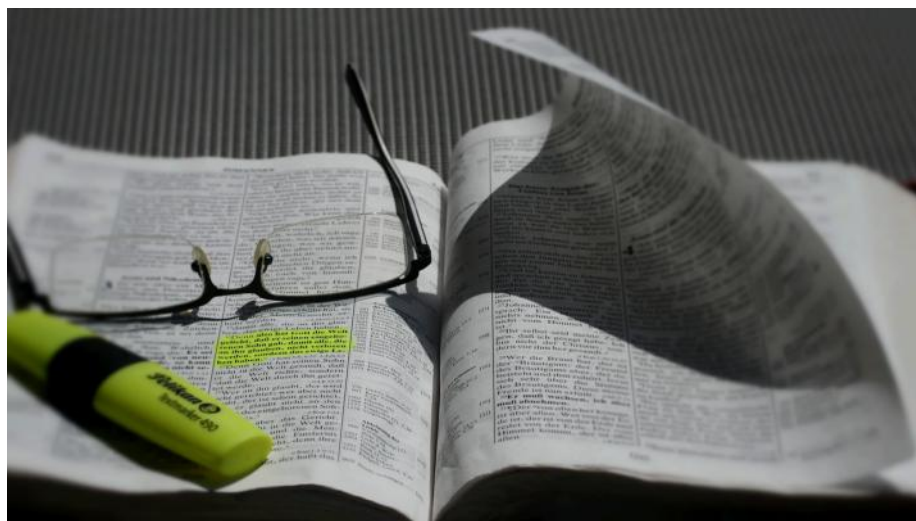
Eugeniusz Dąbrowski w swym obszernym komentarzu do Pism Pawłowych stwierdza w związku z powyższym: *„Jak to często dzieje się u Pawła, przypadkowo rzucona kolokwialna fraza swoją treścią wyobrażeniową otwiera perspektywę ku wielkiej metaforze duchowej. Tak jest właśnie w tym tekście: ‘tak’ wprowadzone jako symbol jednoznaczności i stałości prze-*

konań, przybiera formę wielkiego znaczenia metafizycznego, zamienia się w symbol afirmatywnego charakteru i niezłomności planów Bożych. Bo też sam Bóg nadaje pewność nauczaniu apostołskiemu, strzegąc je przed wszelkim wahaniem i zmianami: *'On też wycisnął na nas pieczęć i dał zadatek Ducha w serca nasze' (w. 22)*".

Pieczęutowanie wielokrotnie wspomina się w Starym Testamencie – i to zarówno w sensie dosłownym, jako zabezpieczenie przeciwko nieuprawnionemu otwarciu przesyłki, również jako forma podpisu, a także w sensie przenośnym. W krajach Bliskiego Wschodu pieczęcie miały znacznie szersze zastosowanie, przede wszystkim w dziedzinie prawnej, nadając ważność dokumentom

i gwarantując ich autentyczność; stosowane były też w handlu, potwierdzając na przykład jakość i ilość towaru, i tak dalej.

W omawianym przez nas fragmencie Listu chodzi zapewne o to, że dla potwierdzenia przymierza Bóg opieczętował wyznawców jako swoją własność, jako należących do Niego, i potwierdził ich wartość. Wynika to zresztą z podobnego stwierdzenia w Liście do Efezjan: *„W Nim [w Chrystusie] i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w Niego, zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym, który jest rękojmnią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały Jego” (Ef 1,13-14)*.

O tym, co za nami

Spotkanie ze śpiewami Taizé

5 marca (niedziela) 2017 roku o godzinie 18.30 w kościele Zbawiciela w Gliwicach (ul. Jagiellońska 19) odbyło się ekumeniczne spotkanie ze śpiewami Taizé, które poprowadził zespół muzyczny z Parafii pw. Chrystusa Króla w Gliwicach. W ideę wspólnoty i śpiewu Taizé wprowadził ks. Damian Trojan, natomiast ks. Tymoteusz Bujok podzielił się krótką refleksją na temat powodów do bierności, które czasem pojawiają się w naszym życiu. Całość spotkania nawiązywała do przypowieści o Miłosiernym Samarytaninie.

Europejskie Zgromadzenie Synodałów GEKE

W dniach 10-12.03.2017 r. w stolicy Szwajcarii odbyło się trzecie spotkanie członków synodów europejskich kościołów ewangelicznych pod hasłem "Być protestantem w domu wielu religii". W spotkaniu wzięło udział ponad stu delegatów z 48 kościołów ewangelicznych z 17 europejskich państw, w tym reprezentujący Kościół Ewangelicko-Augsburski w RP członkowie Rady Synodalnej Maria Czudek i Marek Cieślak oraz prezes Synodu Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Polsce dr Ewa Józwiak.

Podobnie jak w 2012 r. w Bad Boll i w 2014 r. w Budapeszcie rozmawiano o budowaniu wspólnoty kościołów zrzeszonych w GEKE (Gemeinschaft Evangelischer Kirchen in Europa; ang. CPCE - Community of Protestant Churches in Europe), po to, by wspólnie zabierać głos w ważnych dla Europy sprawach wiary, etyki, kultury. W Bernie dyskutowano m.in. o zagadnieniach z pogranicza medycyny i etyki, o postawie kościołów względem imigrantów, o sytuacji kościołów diaspory, a najwięcej miejsca zajęła dysputa nad przeciwdziałaniem podziałom, budowaniem jedności, tworzeniem wspólnoty Kościoła (Church Communion). Podkreślono potrzebę przełamywania barier, wychodzenia sobie naprzeciw i usuwania przeszkód w bu-

dowaniu jedności, wspólnoty, dążenia do wspólnego ucztowania przy stole, do którego Pan Kościoła, Jezus Chrystus, zaprasza wszystkich, ogarniając miłością każdego człowieka i każdą wspólnotę poszukującą jego miłosierdzia i łaski.

Uczestnicy zgromadzenia opracowali końcowy dokument, który zostanie przekazany synodom wszystkich kościołów zrzeszonych w GEKE (CPCE).

tekst: Marek Cieślak

Wyborczy Synod diecezjalny

11 marca 2017 r. w Katowicach odbył się Wyborczy Synod Diecezjalny. Synodałowie wybierali członków Rady Diecezjalnej, świeckich kandydatów do Syno-

du Kościoła oraz Przewodniczącym Komisji Diecezjalnych.

Ks. Henryka Reske z Orzesza wybrano na radcę duchownego, a Jana Zachraja z parafii w Golasowicach na radcę świeckiego Rady Diecezjalnej. Kuratorem diecezji wybrany został ponownie Artur Steinert z parafii w Pszczynie. W wyborach do Rady Diecezjalnej inne osoby nie kandydowały.

Spośród trzynastu kandydatów do Synodu Kościoła wybrano (w kolejności alfabetycznej): Jakuba Cebulę z parafii w Krakowie, Romana Fengera z parafii w Tychach, Emira Kasprzyckiego z Zabrze, Bożenę Polak z Katowic

oraz Jana Zachraja z Golasowic. Zastępcą został **Adam Marek z parafii w Gliwicach.**

Przewodniczącym Diecezjalnej Komisji Młodzieżowej został wybrany ks. Tymoteusz Bujok.

Wybory w Diecezji Katowickiej prowadzili wiceprezes Konsystorza Adam Pastucha i radca Jan Machalica.

Wizyta przewodników

11 marca gościliśmy ponad czterdziestoosobową grupę przewodników górskich. Spotkanie odbyło się w sali parafialnej. Ks. Tymoteusz Bujok zaprezentował historię parafii, jej obecną dzia-

jalność oraz film "Leśne kościoły" produkcji Chrześcijańskiej Telewizji Internetowej. Ostatnie chwile spotkania goście miło spędzili na rozmowie przy kawie, herbacie i ciastku. Lider grupy wyraził chęć ponownego odwiedzenia parafii. Czekamy na kolejne spotkanie.

Poznaj całą Biblię

Za nami kolejne spotkanie z cyklu "Poznaj całą Biblię", które odbyło się 13 marca 2017 r. o godzinie 18.30 w salce parafialnej przy ul. Jagiellońskiej 19a w Gliwicach.

Wieści z Pyskowic - odwiedziny uczniów z SPZOI

15 marca 2017 r. grupa uczniów klasy szóstej ze Szkoły Podstawo-

wej z Oddziałami Integracyjnymi z Pyskowic odwiedziła pyskowicki kościół. Ks. Tymoteusz Bujok oprowadził gości po wnętrzu kościoła, zwracając uwagę na charakterystyczne dla luteranizmu elementy. Ponadto zaprezentował naczynia komunijne, chrzcielnicę, umożliwił wyjście na ambonę oraz chór. Dużym zainteresowaniem cieszyła się Biblia z drugiej połowy XIX w., która została подарowana społeczności z Pyskowic przez Parafię w Dreźnie. Goście zadawali mnóstwo pytań, zdradzając zaciekawienie protestantyzmem. Opiekun grupy, pan Błażej Kupski oraz uczniowie wyrazili swoją wdzięczność i dziękowali za przyjęcie i poświęcony czas.

RSM, czyli...

...Regionalne Spotkanie Młodzieżowe odbyło się 17 marca 2017 r. Grupy młodzieżowe z Katowic, Orzesza, Czerwionki-Leszczyn, Mikołowa, Rybnika, Zabrze i Gliwic (40 osób) spotkały się tym razem w gliwickiej sali parafialnej. Rozmawialiśmy o problemie odkładania spraw na później, który dotyka nas nie tylko w szkole, pracy, ale też w życiu duchowym.

Temat rozpoczęliśmy od obejrzenia filmu "Co siedzi w głowie mistrza prokrastynacji?", który serdecznie polecamy. Następnie nawiązaliśmy do tekstu z Listu do Hebrajczyków, który stawia nam

wyzwanie "Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych" (Hbr 4,7). Naszą modlitwą było, aby słowo "dziś" traktować w tym miejscu bardzo dosłownie!

W trakcie spotkania zaśpiewaliśmy kilka piosenek, do których akompaniował powstały na potrzeby chwili zespół w składzie: ks. Andrzej Wójcik/Karol Undas - gitara, Tomasz Marcol - klawisz, Wszyscy - wokół. Po części oficjalnej długo rozmawialiśmy częstując się herbatą i ciasteczkami. Wszyscy jesteśmy wdzięczni Bogu za ten czas.

Kolejne Regionalne Spotkanie

Młodzieżowe odbędzie się 12 maja 2017 r. o godzinie 18.00 w Zabrze.

Spotkanie pasyjne - Śmierć krzyżowa - ks. Grzegorz Olek

22 marca odbyło się spotkanie pasyjne. W trakcie spotkania przyjrzeliśmy się historyczno-kulturowemu znaczeniu krzyża w starożytności i ewangelicznym opisom męki i śmierci Jezusa. Wykład przygotował i wygłosił ks. Grzegorz Olek.

"Uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej" Flp 2,8. Do widoku krzyża przyzwyczailiśmy się - stał się oswojonym symbolem chrześcijaństwa, stałym elementem panoramy cmentarzy i kościelnych wnętrz. W czasach

Jezusa była to najokrutniejsza i najbardziej poniżająca metoda wykonywania wyroku śmierci. Szukanie nadziei w tym, który został ukrzyżowany, budziło niezrozumienie i zniesmaczenie.

Ks. Grzegorz Olek - wikariusz w Centrum Misji i Ewangelizacji Kościoła E-A, doktorant ChAT oraz redaktor portalu Orygenes+. Zajmuje się przybliżaniem czytelnikom Biblii realiów i przesłania ksiąg biblijnych, tak żeby ich przekaz był w pełni zrozumiały dla dzisiejszych odbiorców.

Dobry wieczór

Za nami kolejny wieczór pełen śpiewu, świadectw i modlitwy - Dobry wieczór, który odbył się 24 marca 2017 r. w kościele Zbawiciela w Gliwicach (ul. Jagiellońska 19) o godzinie 19.00.

Spotkanie z poliglotami - Klub Aktywnego Seniora

Za nami spotkanie z Marlonem Ribeiro i Anikó Couto Ribeiro-Szalay, które odbyło się w ramach Klubu Aktywnego Seniora w sobotę 25 marca 2017 roku w sali parafialnej o godzinie 10.00.

W dniu 25.03.2017 r. w Klubie Aktywnego Seniora gościliśmy małżeństwo niezwykłych poliglotów. Węgierka - Anikó Couto Ribeiro-Szalay i Brazylijczyk Marlon Ribeiro od kilku lat mieszkają w Gliwicach, gdzie się poznali. Anikó zna pięć języków, a uczy się szóstego. Marlon zna 12 języków i chce się uczyć następnych.

Podczas spotkania z Seniorami nasi goście dzielili się informacjami o swoich ojczyznach, tamtejszych zwyczajach i kulturze. Znaczną część spotkania stanowi-

ły składane przez Anikó i Marlona świadectwa nawrócenia się i życia w oparciu o fundament wiary.

Podczas spotkania nie zabrakło też tematów kulinarnych dotyczących narodowych potraw, jakie są charakterystyczne w krajach naszych Gości.

Anikó i Marlon odpowiedzieli też na szereg pytań dotyczących ich pasji poznawania i uczenia języków. Mieliśmy okazję posłuchania języka węgierskiego, japońskiego, arabskiego, portugalskiego i kilku innych.

Nasi Goście budzą zainteresowanie mediów. Kilka razy występowali w telewizji publicznej, byli także bohaterami artykułów prasowych. Swoim pozytywnym nastawieniem do życia i niezwykłą drogą życiową z entuzjazmem dzielą się z innymi. Podkreślają,

że swoją motywację i radość czerpią z wiary.

W spotkaniu uczestniczył Proboszcz ks. Andrzej Wójcik oraz Wolontariusze, którym bardzo dziękujemy.

Magdalena Fornal
Koordynatorka Klubu Seniora
magda.fornal@gmail.com

Spotkanie pasyjne - Koncert „Atrofia doczesności” - Tomasz Żółtko

29 marca 2017 r. w kościele Zbawiciela miał miejsce koncert „Atrofia doczesności” w wykonaniu Tomasza Żółtko. "Atrofia doczesności" - trzynasta produkcja w dorobku Tomka Żółtko! Płyta niezwykła, tekstowo oraz muzycznie absolutnie odmienna od wszystkiego tego, co "dzieje się"

na polskim rynku. Płyta eklektyczna, trudna, wymagająca, pełna zaskoczeń, ale też wzruszająca i przez to, że bardzo osobista - "targająca za duszę" (za stroną www.ccm.pl).

Tomasz Żółtko - muzyk, kompozytor, poeta, teolog i publicysta. Jedna z najbardziej barwnych i niekonwencjonalnych postaci współczesnej piosenki autorskiej. Wiele z jego utworów zmusza do refleksji, krytycznego spojrzenia na siebie i otaczającą nas rzeczywistość. Wydał do tej pory trzynaście płyt oraz sześć zbiorów wierszy.

Śp. Eryka Mariańczyk

29 marca 2017 r., przeżywszy 81 lat, zmarła śp. Eryka Mariańczyk.

Śp. Eryka Mariańczyk urodzona 1 marca 1936 r. w Berlinie, zmarła 29 marca 2017 r. w Gliwicach. Nabożeństwo żałobne odbyło się 31 marca (piątek) 2017 r. o godzinie 12.00 w ewangelickim kościele Zbawiciela w Gliwicach. Dalsza część uroczystości pogrzebowych odbyła się na Cmentarzu Lipowym.

Rekolekcje pasyjne dla dzieci i młodzieży

We wtorek 4 kwietnia 2017 r. w salach parafialnych odbyły się rekolekcje pasyjne dla dzieci i młodzieży. Wzięło w nich udział ponad 30 uczniów szkoły podstawowej i gimnazjum, a także kilkunastu młodszych dzieci. W tym roku zajęliśmy się tematem Wdzięczności. Zastanawialiśmy się wspólnie nad tym, czy potrafimy

okazać wdzięczność Bogu i sobie nawzajem za wszelkie dobro, które otrzymujemy.

Podczas rekolekcji był czas na modlitwę, wspólny śpiew, scenkę teatralną, naukę wersetu oraz prace plastyczne. W przerwie pomiędzy "poważnymi" zajęciami znalazła się chwila na wesołą zabawę na podwórku i smaczny poczęstunek, przygotowany przez

ciocie. To był dobry, wartościowy czas dla nas wszystkich, za który jesteśmy Bogu wdzięczni!

Konferencja Duchownych Diecezji Katowickiej w Gliwicach

5 kwietnia 2017 r. w naszej Parafii odbyła się Diecezjalna Konferencja Duchownych Diecezji Katowickiej. Konferencje te odbywają się co miesiąc w różnych parafiach naszej diecezji. Konferencja rozpoczęła się skupieniem modlitewnym w kościele Zbawiciela, podczas którego rozważanie biblijne wygłosił ks. Bartosz Cieśla z parafii w Żorach. Następnie duchowni spotkali się w sali parafialnej, gdzie po złożeniu życzeń jubileuszowych i modlitwie wysłuchali prelekcji przedstawicieli

Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach. Księża spotkali się także z p. Zygmuntem Frankiewiczem - Prezydentem Miasta Gliwice, który pozdrowił zebranych oraz przekazał życzenia świąteczne i życzenia z okazji Roku Jubileuszowego 500 lat Reformacji. Prezydent miał także okazję odwiedzić pracowników biura projektu Ośrodka Pomocy Dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem, którego siedziba umiejscowiona jest w naszej gliwickiej parafii, a prowadzonego przez Centrum Misji i Ewangelizacji naszego kościoła. Prezydenta z działalnością Ośrodka zapoznała koordynator projektu Magdalena Fornal. Podczas konferencji omawiano także bieżące spr

wy diecezjalne. Spotkanie zakończono modlitwą i obiadem. Konferencji przewodniczył zwierzch-

nik Diecezji Katowickiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP - ks. bp dr Marian Niemiec.

Przyjaciele Izraela i narodu żydowskiego zapraszają na:
Konferencję z cyklu: *Dlaczego Izrael?*

Zaślubiny z Oblubieńcem.

Święto Paschy

Przejście ze śmierci do życia.

data:

10 kwiecień 2017 (poniedziałek) **18³⁰ – 21⁰⁰**

miejsce:

Kościół Zielonoświątkowy ul. Krupnicza 13, Gliwice

Na miejscu dostępna będzie tematyczna literatura .

Zgłoszenia:

mail: biuro@issachar24.pl lub tel. 508 073 334

Wstęp: 20 zł (w cenie posiłek paschalny + talerz sederowy). Ilość miejsc ograniczona.

Wpłaty można dokonać w niedziele 19.03, 26.03 i 02.04 w kościelnej księgarni na parterze od godz. 10:00-13:30 Kościół Zielonoświątkowy, ul. Krupnicza 13, Gliwice.

13 kwietnia | Wielki Czwartek | 18.00 | kościół Zbawiciela

Koncert charytatywny dla Aneczki Urban - Robert Kasprowicz

Koncert autorskiej muzyki Roberta Kasprowicza. Autor zaprezentuje wybrane utwory ze swojego artystycznego dorobku oraz podzieli się świadectwem swojego życia z Bogiem. Koncert będzie miał charakter charytatywny, chcemy wesprzeć Anię Urban.

Robert Kasprowicz - muzyk, chrześcijanin. Do tej pory wydał cztery płyty: Moc miłości, Jesteś mą nadzieją, Moja Twierdza, Dokąd iść? Słowa piosenek są zapisem jego własnych doświadczeń z Bogiem.

IV Wielkanocne Śniadanie dla Seniorów
Serdecznie zapraszamy na
IV Wielkanocne Śniadanie dla Seniorów,
które odbędzie się w sobotę **22 kwietnia 2017** roku
o godzinie 10.00 w auli Szkół ETE.

Diecezjalna Komisja Młodzieżowa zaprasza na diecezjalny wyjazd młodzieżowy do Wisły Jawornika. Zgłoszenie dostępne online na fb @mlodziluputeraniekatowicka lub na www.mlodziluputeranie.pl/katowicka.

Termin: 28-30 kwietnia 2017

Koszt: 130 zł/os. (cena obejmuje nocleg, pełne wyżywienie, koszty programu)

Należy zabrać: śpiwór, karimatę, strój na basen, buty i ubranie na wyjście w góry, ubranie odpowiednie na nabożeństwo).

Liczba miejsc: 60

Planujemy:

- posiedzieć, pogadać, pograć w planszówki
- obejrzeć fajny film
- pośpiewać z Zespołem Cześć
- posłuchać ciekawego tematu (tak, o reformowaniu:))
- wyskoczyć na małą wycieczkę
- uczestniczyć w nabożeństwie

Na zgłoszenia czekamy do 10 kwietnia 2017 r.

Grupy dojeżdżają do Jawornika we własnym zakresie. Spotkanie rozpoczniemy 28 kwietnia (piątek) o godzinie 18.00 w kaplicy w Jaworniku (ul. Jodłowa 8). W niedzielę weźmiemy udział w nabożeństwie. Wyjazd zakończy się obiadem 30 kwietnia (niedziela).

W 2017 roku – jubileuszu *500 LAT REFORMACJI*

POLSKIE TOWARZYSTWO EWANGELICKIE Oddział w Krakowie

organizuje wyjazdy i zaprasza wszystkich chętnych:

ŚLADAMI JANA HUSA – *CZECHY*

CIESZYN • TABOR • PRAGA - BIAŁA
GÓRA • MLADA BOLESŁAV •
HERRNHUT

w terminie: 31.03 – 2.04.2017

koszt 790,00 złotych

Praga

ŚLADAMI MARCINA LUTRA – *NIEMCY*

WITTENBERGA • EISLEBEN •
ERFURT • WARTBURG • MIŚNIA •
LIPSK • DREZNO

w terminie: 15 – 18.06.2017

koszt 1290,00 złotych

Wartburg

ŚLADAMI JANA KALWINA – *SZWAJCARIA*

AUGSBURG • ZURYCH • GENEWA •
NEUCHATEL • BAZYLEA •
DORNACH • STRASBOURG

w terminie: 29.10 - 4.11.2017

koszt 1990,00 złotych

Genewa

Telefon kontaktowy: Bogusław Tondera 791-03-88-99

Biuro Podróży PLANETA s.c.

Rejestr Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych Nr Z/31/2008

31-055 Kraków, ul. Miodowa 26 pok. 2.14A;

e-mail: bpplanetal@o2.pl

tel/faks: +48 12 422-03-34

Obóz dla Konfirmantów w Sorkwicach

Obóz skierowany jest przede wszystkim do Konfirmantów z rocznika 2016 r.

Termin: 25 czerwca - 5 lipca 2017 r.

Miejsce: Sorkwity

Koszt: 900 zł/os.

(cena obejmuje nocleg, wyżywienie, program obozu, dojazd i powrót)
Zaliczka: 200 zł (pieniądze należy przekazać proboszczowi swojej parafii)
Ilość miejsc: 50

Termin zgłoszeń i wpłacania zaliczki upływa 30 kwietnia 2017 r.

Fajny! obóz
młodzieżowy

Niezwykli ludzie z całej Polski plus warsztaty, rozgrywki sportowe, spływ kajakowy, paintball, wspólny śpiew, rozmowy na luźne i poważne tematy. Obóz z nami to niezapomniana przygoda – zapytajcie tych, co byli..., a później przekonajcie się sami!

Wiek uczestników: roczniki 1998–2004

Miejsce: Domki od 4 do 8-osobowe z łazienkami w OW „Ptaszyniec”

Dojazd: autokar na wyznaczonej trasie (Śląsk)

Opłata: 1 000 zł / 900 zł bez przejazdu autokarem / przedpłata: 100 zł

Zgłoszenie internetowe na www.cme.org.pl: do 31 maja, ilość miejsc ograniczona, decyduje kolejność zgłoszeń

Kontakt: Katarzyna Wesner-Macura, kierownik obozu
katarzyna.macura@cme.org.pl

Drogie Siostry i Bracia w Jezusie Chrystusie,

chciałbym zaprosić Was na wyjątkowe spotkanie ewangelików – **EWANGELICKIE DNI KOŚCIOŁA**, które od 15 do 18 czerwca 2017 roku będą odbywały się w Ustroniu, Wiśle, Cieszynie, Czeskim Cieszynie i Bielsku-Białej. Będą one okazją do spotkań, do wzajemnego poznawania się, do odkrywania współczesnego obrazu ewangelicyzmu w Polsce. Lecz przede wszystkim, w roku jubileuszu 500 lat Reformacji, będą Świętem Chrystusa, okazją by zadać sobie pytanie o Jego miejsce w naszym życiu.

„*Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki*” (Hbr 13,8) to werset, który będzie nam towarzyszył przez te cztery dni i będzie wzywał do tego, byśmy zastanowili się, jaka jest nasza Reformacja i czy jest w nas gotowość na nieustanną odnowę. Podczas gdy Jezus Chrystus jest ten sam, był, jest i będzie niezmienny, my funkcjonujemy inaczej. Świat wokół nas ulega zmianom, my się zmieniamy, zmieniają się nasze sytuacje życiowe i doświadczenia.

„*Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki*”. Te słowa dają pewność, że nawet, jeśli my popełniamy błędy, to mamy jasny układ odniesienia. Ten, który wszystko i wszystkich porusza, sam jest pewną ostoją. Ten, który dokonuje zmian w życiu każdej i każdego z nas, sam jest niezmienny. Jest ten sam i to istotna myśl, na której winniśmy budować naszą wiarę. Utarte, znane drogi są dla nas bezpieczne, dlatego podążając za Chrystusem bardziej koncentrujemy się na tej dobrze znanej, własnej ścieżce niż na Nim i Jego Słowie. Dlatego tak potrzebna jest nam odnowa, ciągłe bycie w drodze i życie, które jest pokutą, a zarazem oddaniem się Bogu.

„*Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki*” daje nam przekonanie, że Chrystus jest tym, który łączy, spaja przeszłość, teraźniejszość, przyszłość. On sprawia, że możemy dostrzec Jego uczniów i uczennice z czasów biblijnych, Jego naśladowców z całej historii Kościoła, współczesnych chrześcijan i poczuć jedność, którą On daje nam mimo tego, jak bardzo się różnimy. On też łączy nas dzisiaj. Dlatego tak ważne jest, byśmy chcieli być ze sobą, zechcieli się poznawać i odkrywać swoje talenty oraz słabe i mocne strony.

Ewangelickie Dni Kościoła to doskonała okazja, by ponownie wyruszyć w drogę, by na tej drodze spoglądając na jedyny punkt odniesienia, jakim jest Chrystus, spotkać różnych ludzi, którzy z jednej strony chcą nam w tej drodze towarzyszyć, ale też oczekują naszego towarzystwa. Zachęcam Was, Drodzy, do wzięcia udziału w tym wyjątkowym wydarzeniu. Wszyscy razem będziemy mogli przypomnieć światu, że chcemy być „zawsze razem z Chrystusem”.

bp Jerzy Samiec

Ewangelickie Dni Kościoła Program

15.06.2017, czwartek

10.00-11.30 – Ustroń, Równica, nabożeństwo

14.00-18.00 – Wisła, koncerty w amfiteatrze i kościele, tematyka dnia (wykłady, dyskusje)

19.00 – spotkania w parafiach

16.06.2017, piątek

10.00-11.00 – studium biblijne

11.00-12.30 – tematyka dnia (wykłady, dyskusje)

11.00-18.00 – targi możliwości

11.00-21.00 – przegląd filmów i sztuk teatralnych

14.30-17.00 – tematyka dnia (wykłady, dyskusje, warsztaty)

17.00-21.00 – koncerty

17.06.2017, sobota

10.00-11.00 – studium biblijne

11.00-13.30 – tematyka dnia (wykłady, dyskusje)

15.00-16.30 – nabożeństwo

16.30-18.00 – koncert

19.00 – spotkania w parafiach

18.06.2017, niedziela

10.00-11.30 – nabożeństwa w parafiach

FORUM: Biblia, diakonia, duszpasterstwo, misja, ekumenia, historia, chóry, sztuka, Europa środkowa

CENTRUM: dzieci, młodzież, kobiety, mężczyźni

TARGI MOŻLIWOŚCI

Prosimy o zgłoszenia: chórów i zespołów, propozycji własnych wystaw, udziału w targach możliwości, wolontariuszy. Zgłoszenia do 30.03.2017 r.

Opłaty: karta uczestnictwa (3 obiady) – 70 zł, karta uczestnictwa do lat 25 (3 obiady) – 50 zł, karta uczestnictwa (bez obiadów) – 25 zł, karta uczestnictwa do lat 25 (bez obiadów) – 15 zł, obiad 15 zł.

Karta uczestnictwa obejmuje program, materiały informacyjne, nie jest powiązana z noclegiem.

Grupy i osoby zgłoszone przez parafie ewangelickie mają możliwość noclegów gościnnie u parafian w diecezji cieszyńskiej. Zgłoszenia do 30.03.2017 r. Zgłoszenia bez noclegów do 30.04.2017 r.

W dniu 13 stycznia 2017 r. Departament Spraw Rodzinnych i Nietletnich Ministerstwa Sprawiedliwości, czyli Dysponent Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej podjął decyzję w przedmiocie przyznania dotacji celowej w zakresie pomocy pokrzywdzonym na realizację zadań dla jednostek niezaliczanych do sektora finansów publicznych i niedziałających w celu osiągnięcia zysku, w tym stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji na rok 2017.

Z przyjemnością informujemy, że Centrum Misji i ewangelizacji Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP czwarty rok z kolei otrzymało dofinansowanie ze

środków Ministerstwa Sprawiedliwości na prowadzenie Ośrodków Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Prześstępstwem (OPOPP). Celem realizacji projektu jest minimalizowanie skutków przestępstw, jakich doświadczyli pokrzywdzeni i wzmocnienie ich systemu rodzinnego. W roku 2017 Wsparcie dla osób pokrzywdzonych przestępstwem realizowane jest przez CME w Gliwicach, Katowicach, Chorzowie i Cieszynie. Świadczona pomoc ma charakter kompleksowy i opiera się na możliwości skorzystania z poufnych usług wsparcia psychologicznego, pomocy prawnej oraz pomocy rzeczowej. Ośrodek funkcjonuje na parafii od

2014 roku, kiedy to Centrum Misji i Ewangelizacji (CME) Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, po raz pierwszy realizowało projekt „Ośrodek Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Prześstępstwem” (OPOPP) z **Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym Prześstępstwem oraz Pomocy Postpenitencjarnej**. Początko-

wo od kwietnia do października 2014 projekt realizowano w pięciu miastach, a od listopada do grudnia 2014 już w ośmiu placówkach.

Koordinator projektu

Magdalena Fornal

magdalena.fornal@cme.org.

pomagamy
pokrzywdzonym

Dane kontaktowe

TELEFONY czynne w godzinach pracy specjalistów wg harmonogramu (osoba pierwszego kontaktu, psycholog, prawnik, mediator)

Siedziba główna OPOPP

Adres: ul. Jagiellońska 19a
44-100 Gliwice

e-mail: pokrzywdzeni@cme.org.pl

telefon w godz. 8.00- 17.00 **tel. 518 135 318**

Dodatkowy dyżur telefoniczny osoby pierwszego kontaktu:

Tel.: **502 730 953** od poniedziałku do piątku: 10.00-18.00,

W soboty: 8.00-12.00

Ośrodek Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przesłpstwem

Harmonogram pracy

Lp.	Ośrodek Pomocy Pokrzywdzonym Przesłpstwem Miejsce świadczenia pomocy	Dni przyjęć osoby pierwszego kontaktu	Godziny przyjęć osoby pierwszego kontaktu
1.	OPOPP Gliwice Adres: ul. Jagiellońska 19a 44-100 Gliwice email: pokrzywdzeni@cme.org.pl telefon: 518 135 318	Poniedziałek - sobota	Poniedziałek, wtorek, środa, piątek: 08.00-15.00
			Czwartek: 13:00 -20:00
			Sobota: 9.00-13.00
2.	OPOPP Katowice Adres: ul. Dudy - Gracza 6, 40-008 Katowice email: pokrzywdzeni@cme.org.pl telefon: 506 743 022	Poniedziałek - sobota	Poniedziałek, środa, czwartek, piątek: 08.00-15.00
			Wtorek: 13:00 -20:00
			Sobota: 9.00-13.00
3.	OPOPP Chorzów Adres: ul. Chrobrego 17 41-500 Chorzów email: pokrzywdzeni@cme.org.pl telefon: 502 730 953	Poniedziałek - sobota	Poniedziałek, wtorek, środa, piątek: 08.00-15.00
			Czwartek: 13:00 -20:00
			Sobota: 9.00-13.00
4.	OPOPP Cieszyn Adres: ul. Ks. Janusza 3, 43-400 Cieszyn email: pokrzywdzeni@cme.org.pl telefon: 690 458 724	Poniedziałek - sobota	Poniedziałek, wtorek, środa, piątek: 08.00-15.00
			Czwartek: 13:00 -20:00
			Sobota: 9.00-13.00

Konsultant pierwszego kontaktu

690 458 725

Od poniedziałku do piątku od 8.00 do 18.00

Sobota 8.00- 15.00

Kontakt z koordynatorem OPOPP magdalena.fornal@cme.org.pl

Godziny przyjęć psychologów i prawników są ustalone adekwatnie do indywidualnie zgłaszanych potrzeb klientów OPOPP

Współfinansowano ze środków Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

Grupa Przyjaciół Izraela i Narodu Żydowskiego
z różnych kościołów chrześcijańskich w Gliwicach
zaprasza na

**spotkania dedykowane studiowaniu Słowa Bożego,
w szczególności Starego Testamentu (Tory),
oraz modlitwie za Izrael, o naród żydowski
i pozostałe narody na Bliskim Wschodzie.**

*Grupa zaprasza także na spotkania
związane ze świętami żydowskimi.*

**Najbliższe spotkanie
odbędzie się 10 kwietnia
o godzinie 18.30 w Kościele Zielonoświątkowym przy
ul. Krupniczej 13 w Gliwicach.
Szczegóły na plakacie na stronie 37.**

Stałe spotkania w parafii		
dzień	godzina	spotkanie
Poniedziałek	18.00	Próba chóru kościelnego Animato
Wtorek	19.15	Spotkania dla zainteresowanych wiarą i kościołem
Środa	10.00	Spotkanie Koła Pań
Środa	19.30	Spotkanie dla studentów i młodzieży pracującej
Piątek	17.30	Spotkanie dla młodzieży

**SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY
ZŁOŻONE W OBU PARAFIACH W 2016 ROKU!
ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA
SKŁADKI KOŚCIELNEJ**

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

Gliwice - 70 1020 2401 0000 0402 0044 8118

Pyskowice - 28 2490 0005 0000 4500 8371 4075

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot. (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

**SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny
Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego
w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE**

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

1% dla Szkół ETE

1% Państwa podatku jest jednym ze źródeł, które umożliwi nam tworzenie nowoczesnych szkół oferujących wszechstronne wykształcenie dla większej ilości uczniów. Zachęcamy do wsparcia. Inwestując w edukację budujesz przyszłość.

Ewangelickie Towarzystwo Edukacyjne

KRS: 0000001366

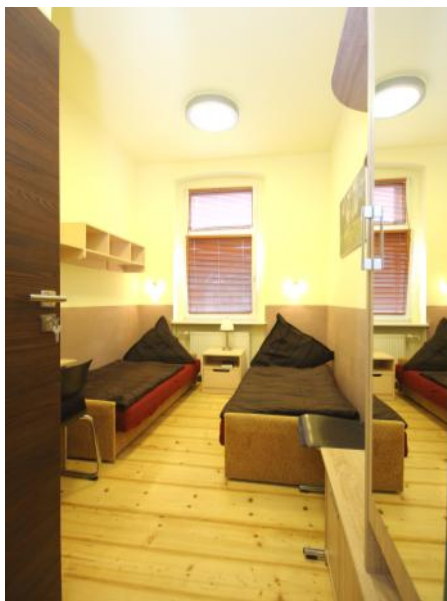
POKOJE GOŚCINNE

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach zaprasza do korzystania ze swoich pokoi gościnnych:

- pokój 2-osobowy
- pokój 3-osobowy z dostawką
- wspólna łazienka z prysznicem
- wyposażona kuchnia

Do dyspozycji jest także parking wewnętrzny, zamknięty i wi-fi. Monitoring 24h.

foto: Piotr Pizon

PLAN NABOŻEŃSTW

DZIEŃ	ŁĄBĘDY	PYSKOWICE	GLIWICE	ŻERNIKI
14.04 Wielki Piątek	16.30 Ofiara	15.00 Ofiara	11.00, 18.00 Ofiara	
16.04 Wielkanoc	9.30 Ofiara święteczna		11.00 Ofiara święteczna	
17.04 Poniedziałek Wielkanocy		9.30 Ofiara święteczna	11.00	
23.04 1. Niedziela po Wielkanocy	9.30	8.00	11.00 	
30.04 2. Niedziela po Wielkanocy	8.00	9.30 	11.00 	
7.05 3. Niedziela po Wielkanocy	9.30 Ofiara na cele parafii	8.00	11.00 	
14.05 4. Niedziela po Wielkanocy	8.00	9.30 Ofiara na cele parafii	11.00 Ofiara na cele parafii	13.00

Komunia Święta

Szkółka Niedzielna

Herbatka Parafialna

PLANY NA NAJBLIŻSZE MIESIĄCE

10.04	18.00	Święto Paschy	Kościół Zielonoświątkowy (ul. Krupnicza 13)
13.04		Koncert charytatywny dla Aneczki Urban - Robert Kasprowicz	kościół Zbawiciela
18.04	10.00	Diecezjalny Zjazd Młodzieży Ewangelickiej	Żory
22.04	10.00	Wielkanocne Śniadanie dla Seniorów	Aula Szkół ETE
28-30.04		Diecezjalny wyjazd młodzieżowy	Wisła Jawornik

Bieżące informacje - www.gliwice.luteranie.pl